

Een nieuwe columnrubriek **HOOGVLIEGERS EN LAAGBLIJVERS**

Vluchtig vogelen

Carel de Vink

Een eenzame Wulp, Eempolders, 8 augustus 2023 | Doortje van Dijk

Begin maart. De lange polderweg is al bijna even stil als de omringende velden. In de berm bloeit klein hoefblad als belofte van de naderende lente. Links en rechts in hoofdzaak nog wintergasten: zwijgzame groepen ganzen. Grauwe, kollen en brandjes. In de lucht slierten Smienten. Die melden zich met hun gefluit. Wonderlijk zangvogelachtig geluid van vogels die je als eendensoort eerder zou associëren met gekwaak. Hier en daar in het veld zitten wat Kievieten, waarvan een enkele al voorzichtig wat voorjaarsgedrag vertoont. Buitelen boven het gras, heel even maar. Om dan weer stilletjes te gaan zitten kleumen. Want het is kil.

Ik trap om warm te blijven stevig door op mijn fiets en stop alleen als er echt iets te zien valt. De enige medevogelaars gebruiken vandaag hun vierwieler. Ik zie ze van tijd tot tijd stoppen om de weilanden af te speuren. Camera in de aanslag. Wanneer we elkaar tegenkomen kan er nauwelijks een knikje af. Concentratie alom. Er zou een Roodhalsgans gezien zijn. Internet verklapt alle vogelgeheimen. Of toch niet? Een bevriende vogelaar deed hier eerder deze week een leuke waarneming, een Velduil. Die wordt op internet expres verzwegen. Dat mogen ze van mij vaker doen. Al dat gekakker voor die ene zeldzaamheid! Maar blijkbaar doet het gerucht toch de ronde. Een langszij komende auto mindert vaart. Er gaat een raampje open. Ik zie een toeter van een telelens, waarboven een hoofd zich naar mij toe buigt. 'Al de Velduil gezien?

Daarnaar ben ik op zoek.' Nee, ik heb geen Velduil gezien. 'Jammer. Dan ga ik maar door.'

Verderop staan drie auto's stil. De velduilzoeker heeft pech, het zijn geen vogelaars. Schepnetten en hengels in allerlei formaat verraden een andere passie. In de boezem zit genoeg vis. Zou er weer een Grote Zaagbek te zien zijn? Ik wacht af of er eentje opvliegt bij het naderen van de vissers. Waar is overigens de fotograaf gebleven? Die rijdt al via de zijweg in volle vaart richting het dorp. Wat een haast! Op naar een volgende doelsoort? Achter mij stopt zowaar een andere fietser. Mijn 'goedemiddag' wordt beantwoord met een tevreden gegrom: 'Velduil'. Wat? Nog geen veertig meter zit hij ons daar met felle ogen vanaf een molshoop aan te staren.

Had ik hem bijna gemist...

Nog voor ik mijn camera (zonder megalens) tevoorschijn kan halen, vliegt de vogel op, richting het dorp. Alsof hij de fotograaf wil inhalen. Maar nee, diens auto is in geen velden of wegen meer te zien. Ik ga een uur later naar huis. De eerste zang van de Graspieper, een groep Goudplevieren, een eenzame Wulp. Bij de boezem wordt mijn groet door de hengelaars beantwoord. 'Net vloog hier een IJsvogel langs,' weet een van hen te melden. 'En toen we aankwamen vloog een Grote Zaagbek op.' Laat ik die dankzij de Velduil toch nog hebben gemist. Jammer...

Velduil, Eempolders 2023 | Marcel Pomp

